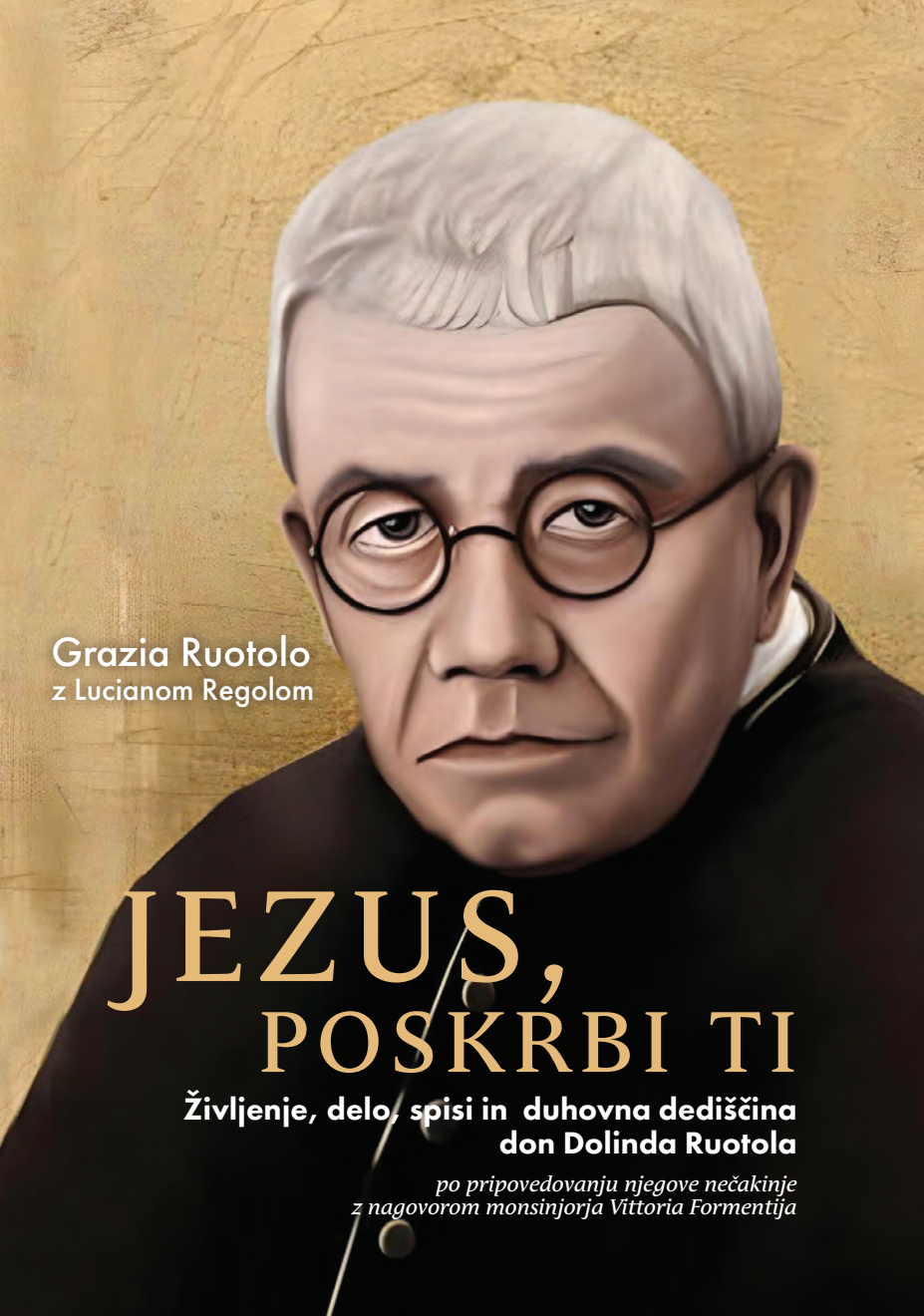

A detailed oil painting of an elderly man with white hair, wearing round black-rimmed glasses and a dark clerical garment. He has a serious expression and is looking slightly to the left. The background is a textured, warm-toned gold or ochre.

Grazia Ruotolo
z Lucianom Regolom

JEZUS, POSKRBI TI

**Življenje, delo, spisi in duhovna dediščina
don Dolinda Ruotola**

*po pripovedovanju njegove nečakinje
z nagovorom monsinjorja Vittoria Formentija*

Don Dolindo in prejeta milost

Uvodni nagovor monsinjorja Vittoria Formentija

Nikoli nisem slišal govoriti o don Dolindu Ruotolu in po čistem naključju sem nekega dne izvedel za njegov obstoj. A pri tem rad pomislim na besede Alberta Einsteina, ki je dejal: »Naključja nosijo Božji podpis.«

Takole je bilo: moji nečakinji Simoni, materi treh mladoletnih otrok, je že nekaj časa pešal vid na enem očesu. Pregled pri okulistu je potrdil, da je očesno zrklo zdravo in da je treba vzrok za izgubo vida iskati drugje. 19. novembra 2018 sem od domačih prejel dramatičen telefonski klic: Simona ima obsežen in globoko zakorenenjen

možganski tumor, pritrjen na vratno žilo, ki prehranjuje nekatere bistvene funkcije telesa.

Zaradi takšne novice se človeku lahko poruši svet. Ko sem premagal začetno osuplost, sem poklical Antonello Ceredo, družinsko prijateljico, ki se še prav posebej zavzema za obrambo življenja, da bi jo prosil za molitev. Antonellin odgovor je bil: »V Neaplju sem. Takoj bom šla potrkat na don Dolindov grob.«

In glejte naključje: 19. novembra je bila obletnica don Dolindovega rojstva za nebesa.

Vprašal sem se, kdo je bil ta neapeljski duhovnik. Najprej sem pobrskal po spletu in po kratki raziskavi nemudoma dojel, da sem se znašel pred pravim velikanom svetosti.

Takoj me je v oči zbadlo neverjetno dejstvo: don Dolindu so kar za devetnajst let prepovedali opravljanje duhovniške službe. Poznam neoporečne mehanizme cerkvenih sodišč, a takoj sem bil prepričan, da je bil tisti mali, a obenem veliki duhovnik žrtveno jagnje politične korektnosti Svetega oficija. Podobno se je zgodilo že tudi drugim svetnikom.

Razdalja med Rimom in Neapljem ni velika in nujno sem moral поблиže spoznati lik duhovnika, ki se je zaobljubil neizrekljivemu trpljenju, a je bil tudi obdarjen z velikimi karizmami in privilegiji. Iz tega je vzklikal tesen odnos z njegovo nečakinjo Grazio Ruotolo. Predvsem pa sem začel prebirati brezštevilske don Dolindove spise, iz katerih veje poudarjena in človeško nepojasnjena mističnost.

S pomočjo Grazie in Antonelle se je začela intenzivna veriga molitve za Simono na priprošnjo don Dolinda z vztrajnim trkanjem na marmorne plošče njegovega groba v cerkvi, posvečeni svetemu Jožefu in Lurški Materi Božji (San Giuseppe dei Vecchi e Immacolata di Lourdes).

Medtem je Simona hodila na posvete k različnim nevrokirurgom. Več kot eden ji je odsvetoval kirurški poseg za odstranitev tumorja, kajti to bi predstavljalo veliko tveganje za izgubo vida, govora in sposobnosti za hojo. A v svojem srcu sem čutil, da bo s priprošnjo k sveti Devici, h kateri vsak dan molim pred antično ikono Salus Populi Romani, ki je shranjena v papeški baziliki Santa Maria

Maggiore v Rimu, in tudi z zaupanja polno priprošnjo k don Dolindu, milost zagotovo prišla.

7. marca 2019 je bila Simona operirana na Inštitutu Besta v Milanu. Poseg je trajal dvanajst ur. Kirurg, ki jo je operiral, je njenim staršem teden dni kasneje izrekel naslednje besede: »Znanost je opravila svoj del, a za nas je popoln uspeh tega posega pravi čudež!«

Moja nečakinja je lahko videla, govorila in odlično premikala svoje ude. Po posegu in rehabilitaciji je spet za polni čas prevzela vlogo mame in svoje otroke učila o vrednosti molitve in jim dala spoznati izjemen lik don Dolinda.

To moje pričevanje, ki se nanaša na družinsko zadevo, se pridružuje tisočerm pričevanjem o prejetih milostih, ki so jih verniki skozi leta zapisali v knjige pri grobu Božjega služabnika don Dolinda.

Gre za fragmente zgodb, ki so privedli Luciana Regola, avtorja številnih uglednih besedil o duhovnosti, da je s svojo izredno sposobnostjo temeljite zgodovinske in filološke raziskave, z odločilnim prispevkom nečakinje Grazie, ki predstavlja pristen spomin in živi arhiv njenega strica

duhovnika, raziskal križe in karizme, dejstva in okoliščine dolgega in težkega življenja don Dolinda.

Moja osebna želja je, da bi knjiga bralce spodbudila, da bi ponovno odkrili in posnemali vrednote, ki so bile temelj življenja don Dolinda, kot so molitev, pogosto zatekanje k evharistiji, ljubezen do Jezusa, Cerkve in bližnjega, poleg tega pa še globoka pobožnost do Marije. Želim si, da bi postopek za njegovo beatifikacijo dobil nov zagon in bi Božji služabnik čim prej dosegel slavo oltarja.

monsinjor Vittorio Formenti

*škof koadjutor liberijskega kapitlja
v papeški baziliki Santa Maria Maggiore v Rimu*

Kalvarija Daina Cohenela in njegovi brezmejni sadovi

Neobičajna modrost don Dolinda se kaže v množici knjig, ki jih je napisal. Kar 33 del je posvečenih razlagi nauka. Napisal je tudi komentar celotnega Svetega pisma, iz katerega številni duhovniki še danes črpajo snov za svoje pridige. Med zasliševanjem Svetega oficija je dejal: »Nekega dne se me bodo spominjali po mojih knjigah.« In zares je bilo tako. Romarjem vedno znova govorim: »Če hočete zares poznati don Dolinda, berite njegove spise. Le tako boste lahko dojeli njegovo duhovno bogastvo.«

Stric je bil pravi pisar Svetega Duha in je zapustil pravo množico asketskih, mističnih in teoloških spisov, pa tudi pisma. Za mnoge duše so bili ti

spisi pravi balzam. Njegovo največje delo pa je brez dvoma *Komentar Svetega pisma*, kjer je vsaka knjiga poglobljeno obravnavana do najmanjših podrobnosti. V vsaki knjigi je zbral razlago, premišljevanje in psihologijo.

Pisal je ponoči, potem ko je zmolil in opravil svojo pokoro. Pisal je neprekinjeno, ne da bi kdaj karkoli popravil ali črtal. Prijatelj pisatelj, ki je pregledal njegove osnutke, je bil osupel: »Le kako mu to uspe?« Enako fluidnost najdemo tudi v njegovih glasbenih delih, ki vzbujajo veliko navdušenje. Na Poljskem jih obožujejo in njegove sakralne skladbe redno izvajajo ob obletnici njegove smrti ali ob drugih priložnostih, ki so povezane z njegovo mistično izkušnjo. Njegova glasbena dela so skoraj tako impresivna kot njegova knjižna dela. Zapustil je številne partiture. V zadnjem času je bila posneta tudi zgoščenka, na kateri je prijetna zbirka za orgle.

Prav zato, da bi širil svoja dela, je don Dolindo ustanovil Apostolat tiska, ki je ostal aktiven vse do nedavnega, zahvaljujoč neumornemu delu njegovih zadnjih živčih duhovnih hčera Enzine Cervo, Nine Scotti in Esterine Scelzi, ki so več

kot tri desetletja do onemoglosti skrbela za to delo. »Delamo za našega očka,« so govorile, pri čemer so mislile na svojega duhovnega »očeta«. Vodenje Apostolata so nato prevzeli frančiškani Brezmadežne.

Don Dolindo je večkrat pojasnil, da piše zato, da bi se dotaknil src, da bi čim več duš približal Jezusu in da bi duhovnike opogumljal za polnost njihovega poslanstva. To je bil tudi namen njegovega duhovništva.

Pri pisanju *Komentarja Svetega pisma* je pazil na to, da bi bil jasen. Mnogokrat je drugim dal prebrati odlomke in jih vprašal, če so razumljivi. To je ugotovil že tako, da je opazoval pogled bralca. Če je prišlo do nejasnosti, je spremenil besedilo. »Božja beseda,« je govoril, »mora priti do vseh.« Don Dolinda je Sveto pismo dobesedno posrkalo vase. Svoje življenje je živel v nenehni in globoki povezanosti z njim. Sveto pismo je intenzivno uporabljal v vseh pogledih in s skrajno resnostjo. Govoril je: »Evharistija brez Božje besede postane kamen, evharistija brez živega evangelija ne obrodi sadu. Angelčki moji, vedite, da je evangelij treba živeti zunaj cerkve.«

**»Naša nebeška Mati:
nadzvok ljubezni«**

Da bi se zares dotaknili src in bi duše rešili pred večnim »ledom«, ni boljšega načina, kot da jim ponesemo Božjo besedo, je ponavljal don Dolindo. Treba je živeti Božjo besedo in jo dati živeti tudi drugim, tako da za zgled vzamemo Marijo, ki je rodila učlovečeno Besedo in jo darovala človeštvu. Bila je prva učenka Besede in je Sveto pismo spravila v prakso v vsakdanjiku. Stric je presveto Devico vedno povezoval s Svetim pismom, kajti večna Beseda se je utelesila v njej. Po drugem vatikanskem koncilu so teologi ponovno odkrili zaklade zapisov, ki so se nanašali na Marijo. Don Dolindo pa je to prepričano zagovarjal že več kot štirideset let pred tem.

Iz tega razloga je med letoma 1940 in 1943 tudi želel, da bi bila naslikana podoba Marije Svetega pisma. Po njegovem »navdihu« jo je naslikal duhovnik Antonio Greppi. Marija na tej sliki glavo nežno sklanja proti Otroku, ki ga oklepa z levo roko, v desni roki pa drži zvitek, na katerem z gotskimi črkami piše »Sveto pismo«
Podobo so dali natisniti na podobice, ki so imele na zadnji strani molitev, ki jo je sestavil don Dolindo:

Zdrava Marija! V vsaki knjigi Svetega pisma, Božje besede, odseva tvoja luč, o Marija, v polnosti tvojega blišča, lesketa, izstopa kot najlepša med sencami, kot harmonija prehaja na vse lepote stvarstva, daje radost, daje počitek, daje mir, kajti svetloba, ki te vso ožarja, je Bog Oče, ki te je izbral, večna Beseda, ki se je v tebi utelesila, in Sveti Duh, ki te je napravil za Božjo Mater.

Originalna slika je kraljevala na mizici v sobi Apostolata tiska, poleg nje pa je stala podoba Presvetega Jezusovega Srca v enaki velikosti. Jezus in Marija sta bila veliki ljubezni don Dolindovega življenja.

»Marija, že ko samo izrečem tvoje ime, začutim, kako mi poskoči srce in me vsega razvname,« je govoril med svojimi pridigami, in vsi so opazili, da je bilo zares tako. Ob svojem zadnjem božiču, 25. novembra 1969, je svojim duhovnim hčeram napisal: »Bedel sem vso noč in v duši sem se znašel v betlehemski votlini, kjer sem zrl v Marijo, ki se mi je zdela kot snop prozorne svetlobe. [...] Bila je kot najjasnejši kristal in njen čudoviti obraz je žarel. Marija je bila del Božje neskončnosti. Sem molil? Sem bil zamaknjen? Sem to zdaj, ko se spominjam tega, kar sem videl?« Opisal je tudi Jezusovo rojstvo, ki je bilo kot »sončni žarek, ki je prodrl skozi kristal, medtem ko so angeli peli slavo Bogu«. Zaključil pa je z besedami: »Marija je v roke vzela Božjega otroka, tako kot jaz, duhovnik, vzamem posvečeno hostijo. V plenice ga je povila s svojimi čistimi deviškimi rokami. Njene roke so bile kot duhovniški velum. Nato ga je položila v jaslje, ker je v njem prepoznala žrtev križa ... O, hčere moje, ničesar vam ne znam povedati.«

Jezusovo rojstvo oziroma Marijino materinstvo je bilo jedro pobožnosti, ki jo je do nje gojil don

Duhovnik na veke, tudi iz nebes

Don Dolindo je skoraj petnajst let pred svojo smrtjo med enim svojih nočnih bedenj, ki jih je preživel v intimnosti z Jezusom, napisal svojo duhovno oporoko oziroma *Slovo zemlji*, kakor jo je poimenoval. Gre za besedilo izjemne globine, ki nagovarja sleherno srce:

Zdaj, ko še ne vem, kdaj bo nastopil dan moje smrti, s srcem, ki je popolnoma združeno s Tvojo voljo, izrekam svoje slovo zemlji, kjer sem kot romar hodil med mnogimi bridkostmi; kjer sem bil uboga ničla v revščini, ki sem jo ljubil, in v ponižanju, ki je bilo moj spremljevalec že od najzgodnejših let. Delal sem zate sredi tisočerih preizkušenj. Zaupal sem samo vate in v pomoč moje najslajše Matere Marije.

Zbogom, zbogom, uboga pusta zemlja v vsej tvoji bedi, zbogom. Nadte naj se spusti Božji blagoslov, po vseh tvojih koticčkih naj se slavi Boga in v vsakem tvojem bivališču naj vlada mir. Zbogom! Gledal te bom od zgoraj kot bežeč atom v vesolju, in še vedno te bom blagoslavljal. Zbogom! Zbogom sveta apostolska Katoliška Cerkev, moja mati in mati duš. Ko sem se rodil, si me rodila milosti, ko bom umrl, me boš rodila slavi po neskončnem Božjem usmiljenju. Zbogom, romar na zemlji, in pozdrav tebi, ki kraljuješ v nebesih, kamor si želim priti po smrti. Zbogom, krstni kamen, pri katerem sem postal kristjan, Božji sin, brat Jezusa Kristusa, tempelj Svetega Duha in Marijin sin. Zbogom!

Zbogom, svete spovednice, ki ste mi nešteto krat podarile milost in jo povečale v objemu Božjega usmiljenja. Zbogom, tabernakelj moje Cerkve, ki si me čakal vsako jutro in si se vsako jutro odpiral zame. Zbogom, skrbnik mojega veselja in mojih bolečin, moje uboge ljubezni in mojega sinovskega zaupanja, mojih vzdihov in mojih želja, zbogom!

Zbogom, sveta Cerkev, kjer sem bil posvečen v duhovnika. Zbogom, dom, kjer sem bil poučen o Božji ljubezni in kjer sem prispel do duhovniškega dostojanstva. Zbogom, sladki spomini tega ponižanega življenja, najlepšega življenja, kar sem ga lahko imel na zemlji, kjer sem se vsega daroval Bogu!

Zbogom, moja borna hiša, moja skromna sobica, kjer sem v ječanju od bolečin v ponižnosti delal za Božjo slavo. Zbogom, malo puščavniško bivališče, v katerem sem premišljeval o svoji ničevosti in bedi, kjer sem z Jezusom in za Jezusa zadoščeval za grehe duš in za svojo dušo. Zbogom, ulice, po katerih sem vsak dan hodil v svoji mladosti in tudi v starosti, da bi se daroval Jezusu in bi Jezusa daroval dušam. Zbogom!

Zaprli me bodo v krsto, za katero želim, da je nadvse skromna, iz surovega lesa. Morda bo mokra od dobrotljivih solz tistih, ki so me prenašali in me pomilovali v času življenja. Pokrov tiste krste se bo zaprl kot poslednje slovo in izginil bom izpred človeških oči. Sprejela me bo siromašna jama.

Ko boste trkali na moj grob, bom še enkrat ponovil: »ZAUPAM V GOSPODA.«

Kazalo

Predgovor	5
Don Dolindo in prejeta milost	11
1 Lepi spomini na svetnika v družini	17
2 Bilokacije: ljubezen ne pozna meja in oddaljenosti	49
3 Kalvarija Daina Cohenela in njegovi brezmejni sadovi	93
4 Med bombami in hudiči: mali veliki duhovnik, ki ni imel strahu	127
5 Pater Pij mu je dejal: »Raj je vedno bil v tebi in vedno bo.«	163
6 Prerokba o Janezu Pavlu II. in drugi čudeži Božje previdnosti	199
7 Noro zaljubljen v Križanega in v njegovo žrtev za odrešenje sveta	237
8 »Naša nebeška Mati: nadzvok ljubezni«	277
9 Angel varuh, posebni prijatelj na poteh in v molitvi	311
10 Duhovnik na veke, tudi iz nebes	329
Slikovna priloga	362
Bibliografija	380

Grazia Ruotolo in Luciano Regolo
JEZUS, POSKRBI TI
Življenje, delo, spisi in duhovna dediščina don Dolinda Ruotola
po pripovedovanju njegove nečakinje

Naslov izvirnika: Gesù, pensaci tu, Vita, opere, scritti & eredità
spirituale di don Dolindo Ruotolo nel ricordo della nipote

© Edizioni Ares Milano, 2020

© za slovensko izdajo: Družina d.o.o., 2025

Svetopisemski navedki so vzeti iz uradnega prevoda

Katoliške Cerkve v Sloveniji

© 2024, Slovenska škofovska konferenca.

Vse pravice pridržane.

Prvi natis

Prevod: Tatjana Šivic

Urednica: dr. Tina Osterman

Jezikovni pregled: Vida Freljih

Korektura: Lejla Križanič Krk

Oblikovanje in prelom: Marko Hrovat, D-tisk, Grosuplje

Slika na naslovnici: Ikona Božjega služabnika Dolinda Ruotola

Izdali in založili: Družina d.o.o.

Zanjo: Tone Rode

Tiskano po naročilu

Ljubljana 2025

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
929Ruotolo D.

27-722.53:929Ruotolo D.

GRAZIA, Ruotolo

Jezus, poskrbi ti : življenje, delo, spisi in duhovna dediščina don Dolinda
Ruotola po pripovedovanju njegove nečakinje / Grazia Ruotolo in Luciano
Regolo ; [prevod Tatjana Šivic]. - 1. natis. - Ljubljana : Družina, 2025

Prevod dela: Gesù, pensaci tu

ISBN 978-961-04-1147-5

COBISS.SI-ID 216946691

»Jezus, poskrbi Ti,« preprosta, a globoko zaupljiva molitev, je postala simbol miru in predanosti tistim, ki se soočajo z najtežjimi preizkušnjami. Molitev je izrazito povezana s karizmatičnim italijanskim duhovnikom, mistikom in Božjim služabnikom Dolindom Ruotolom, ki je s svojim življenjem in deli pustil neizbrisno duhovno sled v zgodovini Katoliške Cerkve. Njegova globoka ponižnost, popolno zaupanje v Božjo voljo in brezpogojna ljubezen do ljudi so navdihnili nešteto vernikov, ki so v svojem življenju želeli slediti poti prepuščanja in notranjega miru. Preko svojih zapiskov, molitev in pisem je don Dolindo s svetom delil ključe za popolno predajo Božji ljubezni – in molitev, ki v svoji preprostosti nagovarja tisoče src po vsem svetu: »Jezus, poskrbi Ti.«

O b prebiranju te knjige boste vstopili v globoko osebno razmišljanje o zaupanju, odpovedi samemu sebi in moči vere v času najtežjih izzivov. Knjiga ponuja pronicljive misli, praktične napotke in navdihujoče zgodbe tistih, ki so našli tolažbo in upanje v don Dolindovem vodilu.

O dprite svoje srce skrivnostim Božje previdnosti, poglobite zaupanje in se predajte veri, ki je spremenila življenja mnogih.

ZALOŽBA
DRUŽINA

29,90 EUR